NEUTROSOFICAREA

Interviu Crenguţa Vişinescu – Florentin Smarandache

Crenguţa Vişinescu: Vă preţuiţi mai mult ca matematician – inventator de concepte matematice, sau ca scriitor şi artist?

Florentin Smarandache: Acord mai multă importanţă lucrărilor mele ştiinţifice. Literatura şi arta îmi ţin loc de relaxare şi de experiment. Literatura şi arta îmi complementează creaţia ştiinţifică.

CV: Ştiu că aţi publicat 190 de cărţi, un număr record. Iar în 2011 aţi fost nominalizat la Premiul Nobel în Literatură. Ce a însemnat acest lucru?

FS: Nominalizarea Nobel m-a încurajat să-mi continui seria fotojurnalelor cultural-ştiinţifice, fiindcă literatura o cam abandonasem – preocupat în special cu cercetări de matematică aplicată, îmbinate cu fizică şi filozofie practică. Frecvent călătoresc, şi scriu ce văd, ce aud, despre ce citesc, cu cine mă întâlnesc (în special pe la conferinţe internaţionale şi evenimente culturale). Cam jumătate dintre cărţile publicate sunt de ştiinţă, iar cealaltă jumătate sunt de literatură şi artă.

Iată coperta fotojurnalului călătoriei din America Centrală.

CV: Ce credeţi că este mai important în secolul XXI? Frumuseţea, estetica matematicii şi aplicaţiile ei în domenii noi ale cunoaşterii (cum ar fi întelegerea artei), sau aplicaţiile matematicii în ştiinţă şi tehnologie?

FS: Frumuseţea femeii aş zice, şi aplicabilitatea (nu estetica) matematicii în ştiinţă şi tehnologie. De asemenea transdisciplinaritatea. Eu am introdus *multispaţiul* şi *multistructura* în câteva domenii. M-am gândit că Teoria Marei Unificări din fizică nu poate fi efectuată decât într-un multispaţiu înzestrat cu o multistructură.

CV: Consideraţi că există o limită a gândirii, să zicem logico-matematice, peste care inteligenţa artificială nu va putea niciodată să treacă?

FS: Inteligenţa Artificială tinde asimptotic spre imitarea inteligenţei umane.
Gândirea în general este infinită. Ştiinţa este infinită. Arta este infinită. Şi creaţia la fel. Mereu procedee noi, stiluri noi. Apoi combinări ale acestora. Şi tot aşa: noi descoperiri, noi invenţii.

CV: Solomon Marcus spunea că „a fi poet înseamnă a fi în stare să vezi într-o frunză toate

frunzele, într-un copac toţi copacii lumii”. Ce vede matematicianul într-o simplă şi banală cifră?

FS: Depinde de matematician. Se poate vedea şi invers, sintetic: în toate frunzele la un loc, frunza esenţială; în toţi copacii la un loc, copacul esenţial.
Eu am scris şi-un articol, intitulat “În Imperiul Numerelor”. Deci, într-o simplă cifră poţi vedea un spaţiu magic al tuturor cifrelor.

CV: Care este componenta ludică din matematică – apropo de *geometriile Smarandache* şi *structurile algebrice Smarandache*?

FS: Combinatorica, un domeniu solid stabilit, este partea ludică a matematicii. Geometriile mele se bazează, aşa cum aţi intuit, pe combinarea de spaţii euclidiene şi neeuclidiene într-un spaţiu hibrid.
Iar structurile algebrice, pe care le-am introdus, pe studierea de „insule” de structuri puternice incluse în structuri mai slabe; dar şi reciproc: structuri slabe incluse în structuri mai puternice. Apoi lanţuri de astfel de structuri incluse una în alta.

CV: Aţi încercat să imprimaţi literaturii frumuseţea matematicii, sau mai degrabă invers?

FS: Am încercat să introduc noi genuri literar-artistice, folosind procedee ştiinţifice.
Iată cum le descrie Dr. Geo Stroe, Preşedintele Academiei DacoRomâne, în recomandarea pe care mi-a făcut-o:

- Noi tipuri de poezie cu formă fixă, precum: Distihul Paradoxist, Distihul Tautologic, Distihul Dualist, Terţianul Paradoxist, Terţianul Tautologic, Catrenul Paradoxist, Catrenul Tautologic, Poemul Fractal, Non-Poemele (1990) şi alte experimente poetice avangardiste dincolo de limitele poeziei în “Encyclopoetria (Totul este Poezie şi Nimic nu este Poezie)” (2006);
- Noi tipuri de povestire, precum: Povestirea Silogistică, Povestirea Circulară (“Poveste Infinită”, 1997);
- Noi tipuri de dramă, precum: Drama Neutrosofică, Drama Sofistică, Drama Combinatorică (o dramă ale cărei scene sunt permutate şi combinate în atât de multe moduri încât produc peste un miliard de miliarde de diferite drame! (“Upside-Down World” / “O lume întoarsă pe dos”, 1993);

- şi Noi tipuri de genuri science fiction în proză, precum:

1) science fiction de tehnologie informatică: “Inform Technology”, 2008];

2) science fiction politică: “International Fonfoism (Manual of Therrory)”, 2008];

3) science fiction militară: “The Art of antiWAR / paradoxistINSTRUCTION Notebooks of Captain Gook (or Kook)”, 2008;

4) science fiction de afaceri şi finanţe: “Reproduction’s disOrganization”, 2009;

5) science fiction psihologic: “Textbook of Psychunlogy (MASTER DECREE Thesis)”, 2009;

6) şi science fiction educaţional: “Treatise of Parapedagogy (Ph D Dissentation)”, 2009.

- Şi experimente lingvistico-literare în volumele: “Florentin’s Lexicon” (2008), interpretând, în sens contrar, clişeele de limbă, omonimele etc.. [“Dacă ceva poate să o ia razna, pasează-l altcuiva (Florenitn’s Laws / Legile lui Florentin)”; “Dictatorul a ridicat starea de urgenţă cu o macara (Florentin’s Clichés / Clişeele lui Florentin)”; “Trimite-mi un… e-male (Florentin’s Homonyms / Omonimele lui Florentin)”; etc.].
- De asemenea, a realizat o combinaţie de poezie foarte scurtă, artă şi ştiinţă în volumele “Lyriphoto(n)s / At Mind’s Infinite Speed” // “Lirifotoni / La viteza infinită a minţii” (2009), and “Aph(l)orisms in Unistiches” (2008).
- Un alt experiment literar este cartea sa olografă (carte publicată cu scris de mână integral!): “oUTER-aRT, Vol. 5”, 2006:

http://fs.gallup.unm.edu//Outer-Art5.pdf.

- Drama sa antidictatorială, “Ţara animalelor”, piesă fără cuvinte!, a fost reprezentată la Festivalul Internaţional al Teatrelor Studenţeşti, Casablanca (Morocco), 1-21 Septembrie, 1995, a fost pusă în scenă de trei ori de către Teatrul Thespis (producător: Diogene V. Bihoi) şi a primit Premiul Special al Juriului;

Aceste cărţi pot fi descărcate de pe site-ul:

http://fs.gallup.unm.edu//eBooks-otherformats.htm .

Iar invers, am încercat folosirea paradoxismului literar în ştiinţe. Paradoxismul este un current literar pe care l-am îniţiat prin anii 1980 în România, şi se bazează pe folosirea excesivă de procedee contradictorii (antiteze, antinomii, oximoroni, paradoxuri, etc.) în creaţia literară. Ei bine, inspirit din literatură am aplicat aceleaşi procedee paradoxiste în diverse domenii ştiinţifice la nivel internaţional:

- filozofie (neutrosofia, care-i o generalizare a dialecticii hegeliene);
- logici moderne (logica neutrosofică - o generalizare a logicii fuzzy intuiţioniste);
- teoria mulţimii (mulţimea neutrosofică - o generalizare a mulţimii fuzzy intuiţioniste);
- fuziunea informaţiei (vezi Teoria Dezert-Smarandache);
- fizică cuantică (vezi “nemateria”, paradoxurile cuantice Sorites);

etc.

CV: Nemateria este un concept definit şi sistematizat de dumneavoastră. Pe mine mă duce cu gândul la necuvintele lui Nichita Stănescu... Oare există în plan metafizic o astfel de legatură?

FS: Nemateria este entitate fizică reală, spre deosebire de neparticula lui Howard Georgi care, deocamdată, este doar o speculaţie;aşteptăm să vedem ce zic experimentele. Exemple de nematerie: *pionium, positronium, helium antiprotonic, protonium, muonium,* etc.
Nemateria este o stare între materie şi antimaterie. Necuvintele lui Nichita ar trebuie să fie noţiuni între cuvinte (-le potrivite ale lui Arghezi) şi anticuvinte (-le nepotrivite).
Deci, nemateria este valabilă în fizică, în timp ce necuvintele sunt valabile în metafizică şi metaforică.

CV: Lucraţi în prezent în cercetare la Universitatea de Tehnologie Guangdong, din oraşul Guangzhou, China. Descrieţi-ne activitatea dumneavoastră.

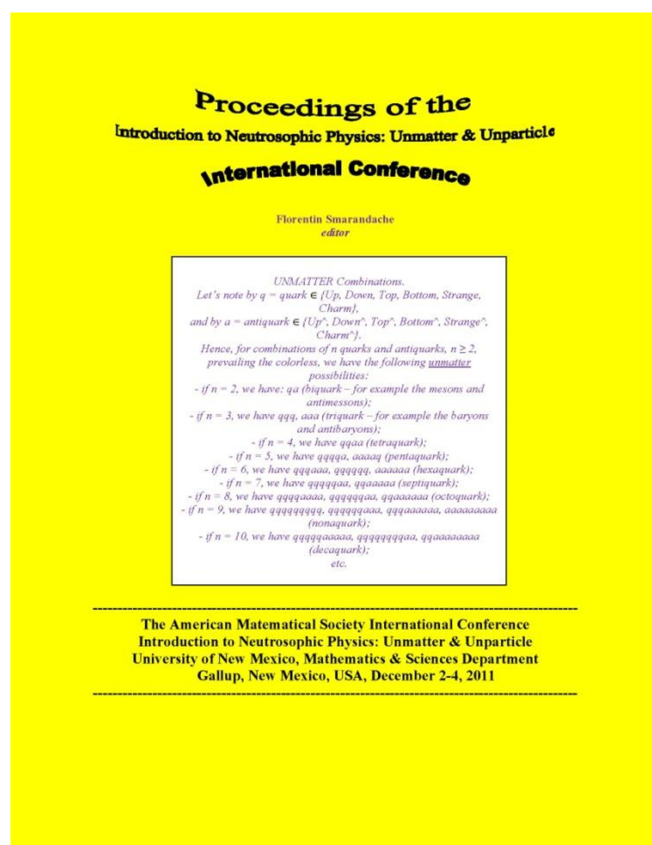
FS: Am fost invitat să fac cercetare ştiinţifică în China pe durata întregii veri a anului 2012. Fiind obişnuit să locuiesc şi lucrez perioade lungi prin diverse ţări străine (Maroc, Turcia, Statele Unite, Franţa), am acceptat şi această ofertă ca o nouă „aventură ştiinţifică” - mai ales că-n China fusesem deja de două ori: în 2002 la Congresul Internaţional al Matematicienilor (în Beijing), şi în vacanţa de iarnă (decembrie 2011 – ianuarie 2012) într-un turneu ştiinţific la diverse universităţi şi institute de cercetări din Beijing, Xi’an, şi Shanghai.
Cercetarea pe care o fac se referă la aplicarea Extenicii în rezolvarea problemelor conflictuale. Am fost sponsorizat de Universitatea de Tehnologie Guangdong. Lucrez împreună cu profesorii Cai Wen [se citeşte *Ţai Uen*] – fondatorul Extenicii în anul 1983, Yang Chunyan – directoarea Institutului de Extenică şi Metode Inovative, şi Weihua Li.

Weihua Li, Florentin Smarandache, Cai Wen,Yang Chunyan, o studentă;

la Universitatea de Tehnologie Guangdong, din oraşul Guangzhou, China,
în mai 2012

Eram familiarizat cu idei filozofice antice chineze (Lao Tzu, San Tzu, Confucius) fiindcă studiasem „neutrosoficarea” *Analectelor* lui Confucius, *Artei Războiului* de Sun Tzu, sau *Tao Te Ching* de Lao Tzu [se citeşte Lao Ţî], şi *I Ching (Cartea Schimbărilor)* de Wen-wang. Prin neutrosoficare se înţelege o triplă hermeneutică: interpretarea pozitivă, negativă, şi neutră a unei entităţi (o idee, o teorie).
Studiem metode de transformare a unei probleme contradictorii (care nu poate fi rezolvată cu un aparat matematic) într-o problemă necontradictorie (care poate fi rezolvată matematic).

A avut loc şi o conferinţă electronică internaţională dedicată aplicabilităţii neutrosofiei in fizică.

CV: Căderea teoriei relativităţii (susţinută de dumneavoastră din 1972) ar putea avea consecinţe majore asupra fizicii moderne, poate o va revoluţiona. Un nou domeniu va trebui explorat: fizica superluminală. Ce este fizica superluminală?

FS: Fizica Superluminală (ori Supraluminală) se referă la studierea comportamentului legilor, teoriilor, şi noţiunilor fizice la viteze mai mari decât viteza luminii. Eu susţinusem ideea vitezelor superluminale de când învăţasem la liceu despre Teoria Relativităţii. Considerasem nu numai existenţa unor particule care în mişcare depăşesc viteza luminii, dar chiar şi faptul că lumina în sisteme de referinţă diferite are viteze diferite. Am publicat şi o carte în 1982, pe când

funcţionam ca profesor de matematică în Maroc, emiţând o ipoteză superluminală (criticată, bineînţeles, de Enciclopedia de Fizică), şi-am dezvoltat o Teorie Absolută a Relativităţii, opusă celei a lui Einstein, prin care eliminam numeroasele paradoxuri relativiste – paradoxuri ce fac o teorie inconsistentă...

Marinela Preoteasa
editor
ROMÂNUL CARE L-A CONTRAZIS PE EINSTEIN
(CULEGERE DE ESEURI)

Editura CuArt, 2012, România

Scriitoarea Marinela Preoteasa a editat o carte, „Românul care l-a contrazis pe Einstein”, în 2012.

CV: În „spatiul” infinitului, partea e uneori tot atât de bogată ca şi întregul. Acest raţionament ne poate face să suportam mai uşor ideea de singurătate, ideea de moarte?

FS: Partea poate fi şi mai bogată ca întregul. Prin asamblarea ei în întreg, partea se uniformizează (dezindividualizează).
Viaţa este un punct luminos pe spirala timpului, iar moartea poate fi privită ca o proiecţie în infinit.
Nu trăim singuri, ci cu noi înşine. Oamenii fără pasiuni sunt oameni goi... Dacă avem preocupări, ne putem fi suficienţi nouă înşine.